

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Варна, 09.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ ТО, в закрито заседание на девети януари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Мария К. Терзийска

Членове: Диана К. С.а
Елина Пл. Карагъзова

като разгледа докладваното от Мария К. Терзийска Въззивно гражданско дело № 20253100501284 по описа за 2025 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл. 247 и чл. 250 от ГПК.

По спора е постановено Решение № 1028/15.10.2025 г.

Постъпила е молба вх. № 33321/18.11.2025 г. от ЗД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД, чрез процесуален представител, с искане съдът да постанови допълнително решение по реда на чл. 250 от ГПК, тъй като не се е произнесъл по дължимостта на законната лихва, считано от датата на представяне от страна на застрахования, на удостоверение за deregистрация на автомобила. Отчита се и пропуск на съда да посочи, че решението е постановено при участие на трето лице помагач.

В срока за становище, въззиваемата страна е процесуално пасивна.

Съдът е изискал както въззивното, така и първоинстанционното дело от ВРС.

По молбата намира следното:

Пропускът да се посочи в диспозитива на решението, че същото е постановено при участие на помагач, съставлява допусната от съда очевидна фактическа грешка, поради което искането в тази му част е с правно основание чл. 247 от ГПК, основателно е и ще бъде уважено.

В останалата част молбата съставлява искане за допълване на решение и е подадена в преклузивния срок по чл. 250 ал.1 от ГПК. По същество е неоснователна.

Производството по чл. 250 от ГПК е правен способ за допълване на решение/определение в случаите, в които съдът не се е произнесъл по цялото искане на страната. Това означава, че под допълване се разбира формиране от съда на воля не само в мотивите, но и в диспозитива на съдебния акт.

При потвърждаване на решението на ВРС в осъдителната част отчасти, съдът изрично е посочил, че лихва върху всяка от четирите присъдени главници (включително обезщетенията за имуществени вреди), се дължи от 15.08.2019 г., която е датата на уведомяване на застрахователя. Следователно, именно по отношение тази дата въззивната инстанция е формирала извод за началния момент, от който се дължи акцесорното вземане, а не този на представяне пред застрахователя на удостоверение за deregистрация. При това, очевидно, по претенцията за лихва, въззивният съд е формирал воля в диспозитива на решението и не е налице твърдяната непълнота на съдебния акт.

Водим от горното, на осн. чл. 247 и чл. 250 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка в Решение № 1028/15.10.2025 г., постановено по възз.гр.д. № 1284/2025 г. по описа на Окръжен съд Варна, като **ДОПЪЛВА ДИСПОЗИТИВА** със следния текст:

„Решението е постановено при участието на А. К. К., ЕГН *****, като трето лице – помагач на страната на ответника ЗД „ДаллБогг: Живот и Здраве“ АД.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането по чл. 250 от ГПК за допълване на решението, с присъждане на лихва за забава върху присъденото обезщетение за имуществени вреди, считано от датата на представяне пред застрахователя на доказателства за deregистрация на МПС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____